

Sygn. akt I C 435/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki
Protokolant:	Ewa Miciura

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2020 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa K. T.

przeciwko J. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. W. na rzecz powoda K. T. kwotę 84.286,89 złotych (osiemdziesiąt cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt sześć złotych i 89/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lipca 2019 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od K. T. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Łomży) kwotę 942, 43 złotych (dziewięćset czterdzieści dwa złote i 43/100) tytułem kosztów sądowych;

IV. zasądza od pozwanego J. W. na rzecz powoda K. T. kwotę 8.262 złotych (osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 435/19

UZASADNIENIE

Powód K. T. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniósł o zasądzenie od pozwanego J. W. na rzecz powoda kwoty 152.960,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 maja 2019 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany J. W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów na jego rzecz.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 10 marca 2018 roku powód jako zleceniodawca i pozwany jako wykonawca zawarli umowę o wykonanie budynku mieszkalnego w stanie surowym wraz z pokryciem dachu blachą z pełnym deskowaniem na rzecz

zleceniodawcy. Zleceniodawca zobowiązał się zapłacić wykonawcy z tego tytułu 40.000 zł w ratach, w trakcie wykonywania prac. Wykonawca zobowiązał się do wykonania prac zgodnie ze sztuką budowlaną.

Powód i jego żona zamieszkują w Austrii. W związku z tym, że powód nie był w stanie samodzielnie nadzorować przebiegu prac, udzielił swojemu ojcu J. T. pełnomocnictwa do zajmowania się sprawami związanymi z budową domu jednorodzinnego na nieruchomości w miejscowości R. przy ul. (...), nr działki (...).

Prace związane z posadowieniem budynku pozwany rozpoczął wiosną 2018 roku. Zamawiał materiały budowlane, natomiast płatność za nie uiszczali poprzez bankowość internetową powód i jego żona. Pozwany przekazywał ojcu powoda stosownie dokumenty, w tym faktury VAT, czy dokumenty wydania zamówienia.

Pozwany otrzymał część wynagrodzenia za wykonane prace w wysokości 10.000 zł.

Pod koniec lipca 2018 roku powód i jego żona przyjechali z Austrii do Polski i stwierdzili, że prace budowlane zostały wykonane wadliwie.

Powód bezskutecznie domagał się od pozwanego usunięcia powstałych wad. Pozwany odmówił kontynuowania prac.

Powód wystosował do pozwanego pisemne wezwanie do usunięcia stwierdzonych przez niego usterek do dnia 15 sierpnia 2018 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie to zostało doręczone pozwanemu w dniu 31 lipca 2018 roku.

Oświadczeniem z 24 kwietnia 2019 roku powód odstąpił od umowy i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 95.839,91 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma pozwanemu. Pismo nadane zostało do pozwanego przesyłką poleconą i dwukrotnie awizowane.

Należy dokonać rozbiórki wykonanego częściowo przez pozwanego budynku do gruntu, ponieważ budowa ta nie jest zgodna ze sztuką budowlaną. Przy czym możliwe do odzyskania są bloczki gazobetonowe i betonowe użyte do wykonania tej budowy. Koszt rozebrania stanu zerowego z odzyskiem materiałów murowych sprowadzonych do jednostki cegły pełnej to kwota 76.786,89 zł netto.

Ponadto, przy posadawianiu nowego budynku wykorzystany zostanie wykonany już wykop. Koszt wykonania takiego wykopu to kwota 2.000-2.500 zł.

Wykonawcy nie należy się wynagrodzenie za wykonaną pracę, ponieważ nie zostanie żaden ślad po czynnościach przez niego wykonanych.

Z materiałów zakupionych przez powoda do budowy domu pozostało dość dużo prętów złożonych poza placem budowy na działce sąsiadującej. Pozostało sporo tarcicy, desek, dwie palety bloczków.

Powód nie jest podatnikiem podatku od towarów i usług. Nie jest przedsiębiorcą.

(Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: dokumentów i kopii dokumentów k. 14-57, k. 132-138, k. 141-153, zeznań świadków B. T. k. 66v-68, J. T. k. 67-67v, W. B. k. 164, k. 197v-200v, P. D. k. 164-164v, k. 200v-201v, K. M. k. 163-164, k. 182-197v, A. N. k. 164v, k. 202v-204v, A. T. k. 162v-163, k. 175-181v, opinii biegłego k. 79-119, k. 222-222v, wyjaśnień i zeznań stron k. 154).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Pomiędzy stronami nie było sporu, co do tego, że łączyła je umowa o roboty budowlane. Pozwany nie kwestionował treści tej umowy, w tym przedmiotu, z którym związane było roszczenie powoda. Nie było również sporu, że za częściowo wykonane zlecenie powód wypłacił pozwanemu 10.000 zł tytułem wynagrodzenia. Spór sprowadzał się do

rozstrzygnięcia, czy przedmiotowa budowa została wykonana wadliwie i czy w związku z tym powód uprawniony jest do dochodzenia zapłaty za wyrządzoną mu szkodę, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości.

Stosownie do art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Pomimo że mający podstawowe znaczenie dla odpowiedzialności powstałej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przepis art. 471 k.c. operuje jako sankcją roszczeniem odszkodowawczym, w konsekwencji czego najczęściej prowadzić będzie do powstania po stronie wierzyciela roszczenia o naprawienie szkody, to jednak w ramach wspomnianej instytucji wierzycielowi przysługiwać mogą także innego rodzaju uprawnienia, np. roszczenie o zwrot spełnionego świadczenia. W konsekwencji niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania na rzecz wierzyciela powstają nowe uprawnienia, którymi wcześniej on nie dysponował, przy czym mogą one uzupełniać lub zastępować istniejące poprzednio w ramach zobowiązania roszczenie o jego wykonanie.

Skutkiem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania warunkującym możliwość dochodzenia odszkodowania jest powstanie szkody. Przy czym chodzi tu o szkodę majątkową.

Oprócz wskazanych powyżej przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika, tj.: niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, którego skutkiem jest powstanie szkody w majątku lub interesach dłużnika, konieczne jest wykazanie pomiędzy nimi adekwatnego związku przyczynowego – art. 361 § 1 k.c. (za: Komentarz art. 471 KC red. Gniewek 2019, wyd. 9/Zagrobelny, Legalis).

W niniejszej sprawie Sąd dysponował zarówno dowodami z dokumentów, jak też dowodami osobowymi w postaci zeznań świadków. Dowody z dokumentów Sąd ocenił jako wiarygodne, prawdziwe i mogące stanowić podstawę dokonani ustaleń faktycznych w sprawie. Samej prawdziwości przedłożonych dokumentów nie kwestionowała też żadna ze stron, zaś ich moc dowodowa podlegała badaniu Sądu. Sąd korzystał też z dowodów w postaci zeznań świadków. Przede wszystkim jednak Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu budownictwa. Opinia jest jasna, rzeczowa i logiczna. Sąd uznał ją za dowód mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Strona powodowa nie wносиła zastrzeżeń do opinii. Złożone przez pozwanego zarzuty stanowiły jedynie polemikę z wnioskami opinii i ich uzasadnieniem.

Biegły wskazał w opinii na szereg nieprawidłowości i wad, które wystąpiły przy realizacji przedmiotowej inwestycji. Końcowo stwierdził, że przedmiotowy stan zerowy wykonany został niezgodnie z projektem, pozwoleniem na budowę i sztuką budowlaną. Ze względu na błędy wyszczególnione w opinii winien podlegać rozbiórce. W ocenie biegłego wykonawca nie czytał projektu, nie stosował się do zawartych w nim postanowień.

Powyższe potwierdzone zostało w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków: B. T., J. T., K. M., A. T.. W powyższym zakresie zeznania świadków były spójne i logiczne. Sąd uznał je za wiarygodne.

Ponadto, biegły stwierdził, że przy rozbiórce możliwe do odzyskania są bloczki gazobetonowe i betonowe użyte do wykonania tej budowy. Koszt rozebrania stanu zerowego z odzyskiem materiałów murowych sprowadzonych do jednostki cegły pełnej to kwota 76.786,89 zł netto. Ponadto, przy posadawianiu nowego budynku wykorzystany zostanie wykonany już wykop. Koszt wykonania takiego wykopu to kwota 2.000-2.500 zł.

Poza tym, z materiałów zakupionych przez powoda do budowy domu pozostało dość dużo prętów złożonych poza placem budowy na działce sąsiadującej, jak też sporo tarcicy, desek, dwie palety bloczków.

Wykonawcy nie należy się wynagrodzenie za wykonaną pracę, ponieważ nie zostanie żaden ślad po czynnościach przez niego wykonanych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że stosownie do ustaleń opinii biegłego, jako kwotę wyjściową do obliczeń należy przyjąć 76.786,89 zł netto, to jest koszt rozebrania stanu zerowego z odzyskiem materiałów murowych

sprowadzonych do jednostki cegły pełnej. W ocenie Sądu, od tej kwoty należało odjąć kwotę 2500 zł to jest koszt wykonania wykopu, ponieważ będzie on ponownie wykorzystany przy budowie nowego budynku. Dało to kwotę 74.286,89 zł (76.786,89 zł – 2.500 zł). Następnie kwotę 74.286,89 zł należało powiększyć o 10.000 zł tytułem zwrotu przez pozwanego wypłaconego mu przez stronę powodową wynagrodzenia.

Dlatego też, w oparciu o art. 471 k.c. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 84.286,89 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 8 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, jak w pkt I. wyroku.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zasądzając je od dnia 8 lipca 2019 roku, czyli od poniedziałku następnego tygodnia po dniu wniesienia pozwu.

W pozostałym zakresie, powództwo jako wygórowane zostało oddalone, jak w pkt II. wyroku. Znamienne jest przy tym, że zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez biegłego, z materiałów zakupionych przez powoda do budowy domu pozostało dość dużo prętów złożonych poza placem budowy na działce sąsiadującej, sporo tarcicy, desek, dwie palety bloczków. Nie sposób obciążać pozwanego kosztami zakupu tych materiałów, a materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do określenia wartości tych pozostałości. Uznając zatem, że powód nie wywiązał się z obowiązku wykazania wysokości szkody (6 k.c.) w części dotyczącej kosztów materiałów budowlanych, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II. wyroku. Brak było również podstaw do uwzględnienia wniosku strony powodowej dotyczącego doliczenia podatku VAT do kosztów rozbiórki. Dopuszczalność uwzględnienia w odszkodowaniu podatku od towarów i usług uzależniona jest od tzw. efektywnego zapłacenia tego podatku, tj. dokonania rozbiórki i przedstawienia stosownych faktur stwierdzających poniesienie kosztów tego podatku (za: wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 22 sierpnia 2001, V CKN 415/00 (numer (...), L.)).

O kosztach orzeczono z uwagi na wynik sprawy w oparciu o art. 100 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) przy odpowiednim zastosowaniu art. 100 k.p.c., jak w pkt III. i IV. wyroku.

Na kwotę 942,43 zł, którą Sąd nakazał pobrać od powoda K. T. składa się kwota 499,10 zł (k. 172) oraz kwota 443,33 zł (k. 227), które zostały tymczasowo wypłacone na rzecz biegłego z sum budżetowych Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Łomży.

Koszty postępowania przypadające na stronę powodową to łącznie kwota 17.369,24 zł (w tym kwota 3793 zł z k. 60 tytułem opłaty od pozwu, kwota 2000 zł z k. 73 tytułem zaliczki, kwota 1343,81 zł z k. 121 tytułem zaliczki, kwota 3873 zł z k. 216 tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa, kwota 942,43 zł tytułem kosztów sądowych z pkt III. wyroku, kwota 5400 tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Powód wygrał w 60%, a zatem co do kwoty 10.422 zł w zakresie kosztów.

Koszty przypadające na stronę pozwaną to kwota 5.400 zł (koszty zastępstwa procesowego). Pozwany wygrał w 40%, a zatem co do kwoty 2.160 zł w zakresie kosztów.

Koszty zastępstwa procesowego wyliczone zostały w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).

Następnie należało skompensować kwotę 10.422 zł z kwotą 2.160 zł, co dało kwotę 8.262 zł zasądzoną na rzecz powoda od pozwanego w pkt IV. wyroku.

Dlatego też, orzeczono jak w sentencji.